

אולימפיאדה

הריאליסט

שנת 1984 תביא עימה גם את האולימפיאדה של לוס אנג'לס, ורק בימים אלה הושלמה רשימת הספורטאים שלהם יש סיכוי להגיע למישחקים האולימפיים. בינתיים, מתוך 41 המועמדים למינימום האולימפי רק 15 השיגו אותו ורשומים, כביטחון, במשלחת הישראלית ללוס אנג'לס.

יושבראש התאחדות הספורט בישראל, שמואל ללקין, שפיקח מקרוב אחר הרשימה האולימפית, עונה להעולם הזה על השאלה מה צפוי לישראל באולימפיאדת לוס אנג'לס: מבחינת רמה, אני לא יכול לומר שיש לנו את הרמה הכי הכי, הרמוז הכי גבוהה שהוצגה היתה במונטריאול בשנת 1976, אז עם אסתר רוט, הגענו לתוצאות הכי יפות, כשאסתר הגיעה לגמר

דרגות הקושי הן כאלה שניתנות להשגה עלידי כל ה1 ברשימה של הסגל האולימפי. תיאורטית, כולם יכולים לעשות תוצאות, אבל, בינתיים, עשו רק 15. יש להם להתאמן עד סוף יוני. אני לא חושב שאני נשמע כפסימי כשאני אומר שאני לא חושב שנתחזר על התוצאות של 1976. אני ריאליסט. אני יודע בוודאות שאין לנו כיום אישיות ספורטיבית ברמה כזו שיכולה להגיע לגמר באולימפיאדה.

כדורגל

שיא של הכנסות

בכל מקום אחר בעולם נהוג לשלם כסף לקבוצת כדורגל כשהטלוויזיה מעוניינת לשרד את מישחק המלא והישיר מעל המסך. אצלנו זה



כדורגלנים מלמיליאן (מימין) וסיני (משמאל) מחמאות

שונה. הטלוויזיה לא מוכנה לכך, ולא קשה להבין מדוע.

כיום, אחרי שרק הדי מישחק הענק בין הפועל תל-אביב וביתר ירושלים נשאר, כולם יודעים שצדק הפועל שעמד על דעתו ולא נכנע לפיתוי ולהפצרותיה של הטלוויזיה לשרד את המישחק לכל בית בישראל. הימור זה יכול היה להסל לו את הכנסתה היא של כל ימי הכדורגל בכל הזמנים.

כי 16 מיליון שקל זה לא משהו שקל לוותר עליה, ובטח לא במצב כלכלי כמו עכשיו. זה סכום שקבוצות לא מצליחות לעשות, גם לא בשתי עונות יפות ורצופות.

לאור ההתאוששות של היריבה העירונית של הפועל, מכבי תל-אביב, ואם מסתכלים על טבלת המישחקים הפתירה במחזורים הבאים, רואים שהפועל עדיין לא אמרה את המילה האחרונה שלה בנושא ההכנסות.

נותר לה עדיין לארה את הרכיב התל-אביבי ואת מכבי חיפה ומכבי נתניה, שתי קבוצות מפורסמות שאפילו שאינן יושבות כרגע בצמרת הטבלה הלאומית, הרי יש להן קהל רב.

אם יסכמו את מה שעומד להתרחש בבלומפילד עם מה שהיה בשבת האחרונה, בתוספת שלושת מישחקי הרדיוס המשותפים עם ביתר ירושלים אפשר לומר כביטחון, שאם היתה הפועל תל-אביב לא תיזכה באליפות הליגה או בגביע, היא תיזכה במשהו שמעורר לא פחות קינאה: הכנסת-שיא של כל הזמנים, שאולי תאפשר לה ניווט מוצלח יותר בעתיד.

השירים של ביתר

לאוהדי ביתר ירושלים הרגלים מוזרים. לא רק באהדתם הקנאית והאלימה לקבוצתם ולשחקניהם, גם באוסף השירים, הפיתגמים ואימותי-הכחף שיש באמתחתם ובפיהם לכל מישחק ומישחק. סדר השירים המושמע תלוי

בחברת מאמץ ביתר שוויצר (בחולצה הלבנה) ומאמן הפועל רוזן (באפרה השחורה).

כסוג הקבוצה בגולה (בטבלה) ובמצב במישחק, כמובן. כך יצא שסדרת מישחקי-הרדיוס של ביתר ירושלים, שהתקיימה באיצטדיון בלומפילד בתל-אביב, העשירה את האוסף הישן בשלל שירים ופיתגמים חדשים. הפעם כולם מכוונים לשחקני הפועל שאירח אותם במיגרשו. השירים בנויים על טהרת המילים הגסות ועל טהרת הקלילות הכי עסיסיות שיכולה אוון לשמוע כמו למשל: "איזה יופי איזה נחת, הפועל תל-אביב אוכל אותה בתחת."

אף אחד לא צריך להתפלא כשרואים את המהלומות ההרדיוס בין אוהדי שתי הקבוצות על מסך הטלוויזיה, כשהתפוחים והאשכוליות משמשים כליהלימה בין האוהדים והכל נקטע הגורלי, בגרר שבין שער שבע לשמונה בבלומפילד.

השירים מטריפים את דעתם של האוהדים היריבים של הפועל תל-אביב. הגול שהבקיע הפועל ברקה הראשונה שאיר את אוהדי ביתר המומים וחסרי-הכרה כמעט. אלה שהתרגלו לכך שקבוצתם מובילה ומנצחת החלו צועקים בחררה אמיתית שזה לא יכול להיות שזה גול."

משהו, לדעתם, היה משובש במישחק. במישחק מעניין זה. למרות שביתר הובילה וניצחה בסוף את הפועל, מי שישב בין אוהדי ביתר יכול היה להבחין ללא כל קושי בפחד והחרדה והמתח שהיו שרויים על פני הירושלמים לאורך כל המישחק.

אלה היו בטוחים שהפועל ישוו את התוצאה שהפכה מ1:3 ל3:2 ואולי אפילו ינצחו, בסופו של דבר, כי שחקני הפועל, הפגינו לדעת הכל, מישחק התקפי מעולה לעומת הירושלמים שבמחצית השניה החלו עוסקים רק בהגנה על שערם.

סיקור

ספורט כתוכנית סאטירית

בחופשתו הפרטית האחרונה בלונדון ניצל



שייט פרידלנדר מי יודע?

גידעונו הוד את ההזדמנות והלך לבקר במישרדי תחנת-הרדיו של הבי-בי-סי. בוב טרוור ירדו משכבר הימים של השרד הישראלי, שהיה מגהל מחלקת הספורט של התחנה האנגלית, כמשך כשבוע שנים, והיום התמקם במחלקת החדשות, הוא אוהד הקבוצה האנגלית ארסנל.

כששאל הוד את טרוור מדוע לא התיישב ביצע המכובדים לציודו במישחק, שבו צפו שניהם באותו היום, ענה לו האוהד המושבע: "מגיל שמונה אני אוהב את ארסנל, ואני הרי לא מפסיק לצעוק ולעודד את הקבוצה. איך אוכל להרשות לעצמי להוציא את גרוני במשך שעותיים ביצע המכובדים לכן אני יושב לי עם חברי ואחר-כך אני מרגיש נהדר."

לא מתוסכל. אך החוויה הכי גדולה של הוד היתה לשנות במחיצתו של שדרה-הספורט המעולה פרי פיני, שעוסק כבר שנים בהגשת תוכנית-ספורט מיוחדת של שבת, הנמשכת שעותיים וחצי.

פיני ידוע כשדרספורט שאינו שוכח לדווח

כדורגל:

המיספר

הוחלף

נא חייג שנית

זה מספר הורשים מוצפת מרכזית חברת הביטוח הפניקס הישראלי כאלפי שיחות של אוהדי טוטו כדורגל. התופעה החלה מאז שהתקנה כבית החברה מרכז-טלפונים חדשה, הנושאת את מיספר הטלפון לשעבר של התקליט על תוצאות הטוטו.

התופעה מגיעה לשיאה בעיקר בתחילת השבוע, בימים ראשון עד שלישי, בהם מתקשרים אלפי אוהדי כדורגל לנדר את תוצאות משחקי הכדורגל. כתוצאה מכך נסתמת המרכזיה ואין אפשרות לקבל שיחות נכנסות או יוצאות.

על כן מבקשת החברה מחובבי הכדורגל ואוהדי הטוטו המחויקים בידם מלאי של טפסי טוטו ישנים: אנא, שימו לב, ומחיקו מפינסקס את מיספר הטלפון 620111 ורישמו במקומו את המיספר החדש לקבלת תוצאות מישחקי הכדורגל: 322111.

על כל סוגי הספורט מכל פינות העולם, כולל קריקט מהודו ואתלטיקה מסין.

ההומור שהולך שם אצלו במשך התוכנית הספורטבית, "נזכר הוד בחיוד גדול, מתאים לפעמים לתוכנית סאטירית."

ההאזנה העולמית לתוכניתו הספורטבית של פיני מסתכמת ב100 מיליון מאזינים מכל רחבי העולם.

הוד, שבא לראות איך עושים תוכנית ספורט בבי-בי-סי לא יצא מתוסכל מן ההשוואה בין לונדון לירושלים: "יש אצלם תיאום פנטסטי בין אנשי הצוות והטכנאים כי אצלם הטכנאים קבועים. אצלנו התיאום קשה יותר לביצוע בגלל שהטכנאים מתחלפים. אילו הצוותים היו אצלנו קבועים, זה היה גם כאן פנטסטי"

יש ספר, יש סרם

כמה אנשי קולנוע ישראליים שהתרשמו מסיפור חייו של משהו סיני, כפי שהשתקף מסיפרו להיות כוכב, מגלים בימים אלה התעניינות לגבי אפשרות לכתוב תסריט לפי הספר על נערה-שכתובת המגיע לגדולה בגיל צעיר.

כששמע על כך אשר הרשקוביץ, אשר שימש כסוכנו של סיני, שהביא אותו למיכנתים כשורות קבוצת הצמרת הבריטית אסטון-וילה הכריז: אם יעשו סרט על משה סיני הוא יציע את בנו לגלם את סיני היפואי כשהיה ילד.

בכלל הולך לסיני בזמן האחרון: בשבת האחרונה אפילו הצליחו סוכני המכירה של סיפרו של סיני למכרו בבלומפילד לא רק בקרב אוהדי הפועל, בשורותיה מככב סיני כמה שנים, אלא אפילו אוהדי ביתר גילו התעניינות בספר, חאת בעיקבות המחמאות שחילק כוככם, אורי מלמיליאן, לספר בעיתון הירושלמי כל חעיר.

אתלטיקה

תרבות הגוף והרוח

הוא היה אתלט בודד, רץ למאה מטר, ונכשל כבר בכחיות המוקדמות. זה היה החבר היחיד במשלחת הסינית לאולימפיאדה של לוס אנג'לס 1932.

מאז לא השתתפה סין באולימפיאדות. השנה היא החליטה לשוב ולהשתתף — וזה יהיה, כמובן, שוב בלוס אנג'לס.

הפעם הם החליטו להופיע בצוות קצת יותר רציני: 200 אתלטים. התיקווה: הגדולה של הסינים היא בהרמת-מישקלות ואולי גם בכשת.

בינתיים הקציבו שלושה מיליון יואן (כ-200 מיליון שקל) למישלחת, והם גם אינם מחמיצים את הכנת הרוח: לפי תוראת השר לי מנגואה, השר לתרבות-הגוף והספורט, מקבלים חברי המישלחת, במתנה-דימונים שלהם, שיעור יומי בתרבות הרוח הסוציאליסטית.